

111. Lov om udlændinges adgang til landet m. v. (Justitsminister *Helga Pedersen*). [A. sp. 5233. — C. sp. 1577 og 2289].

Fremsat i *folketinget* $\frac{7}{3}$ (F. sp. 2765). 1. beh. $\frac{14}{3}$ (F. sp. 2928). Partiernes ordførere: Hans Hækkerup, V. Hauch, Erna Sørensen, Svend Jørgensen, Helge Madsen og Aksel Larsen. Henvist til udvalg på 15 medlemmer (Hans Hækkerup, Busch-Jensen, Heising, Bodil Koch, Th. Mikkelsen, Frede Nielsen, Edel Saunte, V. Hauch [formand], Heick, Lorentzen, Erna Sørensen, Bøgholm [sekretær], Hans Hansen (Baagø), A. C. Normann og Helge Madsen). Betænkning (B. sp. 2171) afgivet $\frac{20}{5}$. (Ordfører: V. Hauch). 2. beh. $\frac{23}{5}$ (F. sp. 4640). 3. beh. $\frac{24}{5}$ (F. sp. 4661). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $\frac{27}{5}$ (L. sp. 1217). Partiernes ordførere: Hans Hansen, Bjerre, Foss og Anna Westergaard. 2. beh. $\frac{27}{5}$ (L. sp. 1231). 3. beh. $\frac{27}{5}$ (L. sp. 1234). *Loven stadfæstet 7. juni 1952*. (Lovt. nr. 224).

Fremmedloven af 15. maj 1875 bød allerede efter den første verdenskrig et utilstrækkeligt grundlag for et effektivt tilsyn med udlændinge, og loven har derfor siden den tid i afventen på „mere normale tilstande“ måttet suppleres med en række midlertidige love, af hvilke den sidste havde gyldighed til udgangen af 1952. (Se nr. 110). I 1946 nedsatte justitsministeriet et udvalg til forberedelse af en lovrevision på dette retsområde, og på grundlag af udvalgets betænkning, fremsatte justitsminister *Elmqvist* den 6. februar 1947 i folketinget et lovforslag om udlændinges adgang til landet og om udstedelse af pas m. v. Lovforslaget, der tog sigte på en kodifikation og modernisering af de regler i den gamle fremmedlov, der endnu havde praktisk betydning, og af tillægsloven af 30. marts 1946, blev imidlertid ikke gennemført (se årbog 1946—47, side 591 f.).

Forslaget til nærværende lov gik ligeledes i hovedsagen ud på en *kodifikation* af de bestående fremmedretlige regler, herunder den gældende praksis, og hvilede i vidt omfang på det tidligere udførte revisionsarbejde. I formel henseende adskilte forslaget sig dog fra 1947-forslaget ved, at reglerne om *pas til danske statsborgere* nu af praktiske grunde var foreslået *udskilt* til en særlig lov (se nr. 112). Og på et hovedpunkt afveg forslaget reelt fra sin forgænger, nemlig ved, at bestemmelserne om et på bredt grundlag organiseret *udlændingsnævn* til administration af fremmedvæsenet ikke var medtaget. Baggrunden for tanken med oprettelsen af et sådant organ var nemlig i væsentlig grad de særlige forhold, der forelå i den nærmeste tid efter besættelsen, og justitsminister